

sker der en systematisk udhuling af ressourcerne, og det her er ikke bare et budskab om at sende flere penge, det er sådan set bare en erkendelse af, at når vi taler forskningsbaseret undervisning og bedre lærerkræfter og mere vejledning og tættere kontakt til de studerende og internationalisering og alt det der, så kræver det et greb i lommen, hvor man får fat i andet end lommeuld. Hertil kommer, at flere studerende faktisk i sig selv betyder større udgifter, og derfor er der mere end nogen sinde før brug for at betragte penge til uddannelse som en investering, der rent faktisk kræver øgede offentlige bevillinger til området.

Uddannelse er langt mere end en vare. Det er både kit i samfundet, der er med til at danne identitet og kultur og sammenhængskraft, og med til at gøre den enkelte og samfundet i stand til at klare sig og forhåbentlig klare sig godt i en verden, hvor man enten skal være billig eller rasende dygtig, og vi satser fortsat på at være det sidste.

Vi arbejder intensivt for, at vores nationale strategi for offentligt finansieret uddannelse ikke hindres af hverken EU's servicedirektiv eller af WTO's verdenshandelsregler eller for den sags skyld af andre regler. Vi må også erkende, at den globale efterspørgsel på uddannelse er enormt stor og kun stigende, og dermed bliver uddannelse også en vare, uanset om vi kan lide det eller ej.

Der er allerede 2 millioner unge studerende i dag på en videregående uddannelse i et andet land end deres hjemland, og tallet er kun stigende, og det er dødspændende, fordi man får så meget ud af de internationale studerende og af selv at tage ud. Langt den største del af de studerende bevæger sig på grundlag af udvekslingsaftaler, og de udvekslingsaftaler er og bliver en meget vigtig del af internationaliseringen. I Socialdemokratiet mener vi, at udviklingen af de aftaler, mere fokus på merit, udbygning af fælles uddannelser og alt muligt andet er rigtige og gode svar på globaliseringens udfordringer.

Vi er ikke ukritiske over for ideen med at lade taxameteret følge den enkelte studerende. Det kræver dels en knivskarp kvalitetssikring af de uddannelser, man vil kunne gøre det i forhold til, og dels mener vi, at der er en række overvejelser at gøre om, hvorvidt man kunne risikere at undergrave de udvekslingsaftaler, der allerede er. Så derfor er det da en spændende tanke. Vi

mener faktisk, der er rigtig, rigtig meget, der skal vendes, før vi eventuelt kan tilslutte os det.

Så vil jeg sige om de forslag til vedtagelse, der ligger, at vi i udgangspunktet ikke kan stemme for Venstres forslag, fordi man så smukt skriver, at »regeringen i foråret 2006 vil fremlægge en fremadrettet strategi for de sikre videregående uddannelser«. Det ville da være dejligt, men vi vil altså gerne se den, før vi bedømmer den som værende både fremadrettet og det, der løser det hele, så det kan vi ikke stemme for.

Enhedslistens forslag til vedtagelse indeholder rigtig, rigtig mange gode intentioner, men vi kan heller ikke stemme for det, fordi det jo er i konflikt med den måde, vi har indrettet betalingssystemet for internationale studerende, der ikke er omfattet af udvekslingsaftaler, på, og som Socialdemokratiet jo lægger ryg til, ikke for nødvendigvis at gøre uddannelse til en vare, men for at målrette de ressourcer, vi i Danmark kan bruge på uddannelse og dermed f.eks. holde de videregående uddannelser fri for studieafgifter.

Så det forslag til vedtagelse kan vi heller ikke støtte. Men endnu en gang tak til Enhedslisten for at rejse debatten. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får den.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, først fra hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg er meget glad for fru Lene Jensens bemærkninger om, at Socialdemokraterne heller ikke ønsker studieafgifter på de danske universiteter. Derfor kan det jo godt undre en lille smule, at Socialdemokraterne alligevel var med til at indføre studieafgifter i foråret, men sådan tror jeg, der er mange mennesker, der har det med Socialdemokraterne: at det kan være lidt svært altid at finde ud af, hvilket ben partiet står på.

Derfor vil jeg godt bede fru Lene Jensen om at uddybe, hvordan man, når man nu er modstander af at indføre studieafgifter, så kan gøre det alligevel for internationale studerende, også fordi det jo selvfølgelig er simpel logik, at når man giver en sådan mulighed til nogle universiteter, som i forvejen er beskåret på taxametrene, for at få ekstra indtægter i kassen, så vil det jo alt andet lige gøre, at man retter fokus mod den del af forretningen frem for den del, som både fru Lene Jensen og SF helst ser, nemlig at man ud-